

Anogcodes rufiventris, een nieuwe schijnboktor voor de Nederlandse fauna (Coleoptera: Oedemeridae)

Theodoor Heijerman
Arno van Berge Henegouwen

TREFWOORDEN

Cantharidine, exoot, faunistiek, inheems, raadsel

Entomologische Berichten 82 (1): 19-24

In mei en juni van 2020 en 2021 werden enkele tientallen exemplaren van *Anogcodes rufiventris* gezien en verzameld in een woonwijk in Zoetermeer. Deze schijnboktorsoort was nog niet eerder voor Nederland vastgesteld. De volwassen kevers zijn bloembezoekers die van stuifmeel leven. De larven eten dood hout en boren in vochtig rottend naaldhout. De soort komt vooral in Midden- en Oost-Europa voor. De dichtstbijzijnde bekende populaties liggen ver verwijderd van de vindplaats in Zoetermeer en versleping door de mens is niet aannemelijk: het is dan ook een raadsel hoe deze soort daar terecht is gekomen.

Inleiding

De Oedemeridae of schijnboktorren vormen in Nederland een kleine familie met tot dusver elf soorten. Deze zijn verdeeld over vijf genera waarvan *Oedemera*, met zeven soorten, het grootse is. De vier andere genera, *Nacerdes*, *Anogcodes*, *Chrysanthia* en *Ischnomera*, kennen elk slechts één soort (Teunissen 2020).

Anogcodes melanurus (Fabricius, 1787) is een zeer zeldzame soort die alleen bekend is uit de provincie Zeeland, van een exemplaar verzameld door P.J. Brakman op 14 juli 1962. In Brakman (1966) wordt de soort aangeduid als *Nacerda Anoncodes ustulata* F. Van het genus *Anogcodes* worden voor het Paelearctisch gebied zestien soorten genoemd (Švihla 2008). In deze bijdrage vermelden we het voorkomen van een tweede *Anogcodes*-soort voor Nederland, *A. rufiventris* (Scopoli, 1763). We bespreken de Nederlandse waarnemingen en geven enige informatie over verspreiding en biologie van deze soort.

Anogcodes rufiventris in Nederland

De eerste waarneming van *A. rufiventris* dateert van 28 mei 2020 toen de tweede auteur meerdere exemplaren vliegend aantroef in een tuin in een woonwijk van Zoetermeer (ZH), waarvan er enkele werden verzameld. Ook in juni 2020 werden nog enkele exemplaren gezien en verzameld. In 2021 was de kever weer aanwezig in en rondom dezelfde tuin: op diverse datums begin juni werden vliegende exemplaren waargenomen en verzameld door beide auteurs. Op 12 juni werd nog een laatste exemplaar vliegend gezien. De verzamelde exemplaren zijn opgenomen in de collecties van beide auteurs. In totaal zijn er 33 exemplaren geprepareerd waarvan 31 mannetjes en twee vrouwtjes. Vrouwtjes zijn dus ruim in de minderheid. De kevers vlogen in de zon rond bloeiende struiken van vuurdoorn *Pyracantha* (Rosaceae) en sering *Syringa* (Oleaceae).

Taxonomie en herkenning

Voor de determinatie kan gebruik gemaakt worden van de sleutels in Kaszab (1969) of Vázquez (1997, 2002). De Oedemeridae worden in twee subfamilies opgedeeld, de Calopodinae en de Oedemerinae. Van de eerste komen geen soorten voor in Nederland. De Nederlandse soorten van de Oedemerinae behoren tot vier tribus, namelijk de Asclerini met *Ischnomera*, de Ditylini met *Chrysanthia*, de Oedemerini met *Oedemera* en de Nacerdini met *Anogcodes* en *Nacerdes*.

De Nacerdini onderscheiden zich van de andere drie tribus doordat de voorschenen slechts een enkele einddoorn hebben. Bovendien hebben de antennen van de mannetjes bij de Nacerdini twaalf leedjes, bij de Asclerini, Ditylini en Oedemerini zijn dat er elf, net zo veel als bij de vrouwtjes. Bij *Anogcodes* hebben de elytra elk drie costae (ribbels) en zijn de poten van mannetjes naar gelang de soort al dan niet gemodificeerd. Bij *Nacerdes melanura* (Linnaeus, 1758), de enige soort van dit genus in Nederland (in oud paalwerk, vooral langs de kust), hebben de elytra elk vier costae, waarvan de derde vaak zwak ontwikkeld is of verkort en zijn de poten bij de mannetjes normaal ontwikkeld. Het labrum en de mandibels zijn bij deze soort geel.

Het labrum en de mandibels bij *A. rufiventris* en *A. melanurus* zijn donkergekleurd. Bij het verdere onderscheid tussen beide soorten moeten mannetjes en vrouwtjes apart worden vergeleken. De mannetjes van *A. melanurus* bezitten aan het eind van de middenfemora een gekromde en glimmende tand, die bij *A. rufiventris* ontbreekt. Het pronotum van mannetjes van *A. melanurus* is zwart-blauw, dat van *A. rufiventris* zwart. Bij vrouwtjes van *A. rufiventris* is het abdomen geel- of roodachtig, bij *A. melanurus* zwart. Bij beide seksen van *A. rufiventris* is het scutellum aan de top uitgerand, bij *A. melanurus* is dit afgerond of afgekap. Er zijn meer verschillen tussen beide soorten en daarvoor wordt verwezen naar Kaszab (1969) of Vázquez (2002). In figuur 1-3 wordt het mannetje van *A. rufiventris* afgebeeld, in figuur 4-6 het vrouwtje.

1. *Anogcodes rufiventris*, mannetje, dorsaal aanzicht. Lengte: 8,7 mm. Zoetermeer (Zuid-Holland), 6.vi.2021. Foto: Theodoor Heijerman
 1. *Anogcodes rufiventris*, male, dorsal view. Length: 8.7 mm. Zoetermeer (province of Zuid-Holland), 6.vi.2021.

3. *Anogcodes rufiventris*, mannetje, fronto-lateraal aanzicht, zelfde exemplaar als in figuur 1. Foto: Theodoor Heijerman
 3. *Anogcodes rufiventris*, male, fronto-lateral view. Same specimen as in figure 1.

4. *Anogcodes rufiventris*, vrouwtje, dorsaal aanzicht. Lengte: 11,1 mm. Zoetermeer (Zuid-Holland), 14.vi.2021. Foto: Theodoor Heijerman
 4. *Anogcodes rufiventris*, female, dorsal view. Length: 11.1 mm. Zoetermeer (province of Zuid-Holland), 14.vi.2021.

2. *Anogcodes rufiventris*, mannetje, lateraal aanzicht, zelfde exemplaar als in figuur 1. Foto: Theodoor Heijerman
 2. *Anogcodes rufiventris*, male, lateral view. Same specimen as in figure 1.

5. *Anogcodes rufiventris*, vrouwtje, lateraal aanzicht, zelfde exemplaar als in figuur 4. Foto: Theodoor Heijerman

5. *Anogcodes rufiventris*, female, lateral view. Same specimen as in figure 4.

6. *Anogcodes rufiventris*, vrouwtje, fronto-lateraal aanzicht, zelfde exemplaar als in figuur 4. Foto: Theodoor Heijerman

6. *Anogcodes rufiventris*, female, fronto-lateral view. Same specimen as in figure 4.

7. *Anogcodes rufiventris*, relatief donker gekleurd mannetje op bloem van vuurdoorn. Zoetermeer (Zuid-Holland), 6.vi.2021. Foto: Theodoor Heijerman

7. *Anogcodes rufiventris*, relatively dark coloured male on firethorn flower. Zoetermeer (province of Zuid-Holland), 6.vi.2021.

8. *Anogcodes rufiventris*, relatief licht gekleurd mannetje op bloem van vuurdoorn. Zoetermeer (Zuid-Holland), 6.vi.2021. Foto: Theodoor Heijerman

8. *Anogcodes rufiventris*, relatively light coloured male on firethorn flower. Zoetermeer (province of Zuid-Holland), 6.vi.2021.

Anogcodes rufiventris is een zeer variabele soort wat kleur betreft. Het zwart van de bovenkant kan in meer of mindere mate uitgebreid zijn en sommige vrouwtjes zijn vrijwel helemaal zwart. Er zijn dan ook diverse aberraties beschreven (Barševskis 2009). Figuur 7 laat een relatief donker gekleurd mannetje zien, in figuur 8 wordt een lichter mannetje afgebeeld. Overigens heeft de soort haar naam 'rufiventris' te danken aan de kleur van het abdomen van het vrouwtje: 'rufus' is rood en 'venter' is buik (figuur 5).

Voorkomen in Europa

Anogcodes rufiventris komt voor in Belarus, Bosnië-Herzegovina, Bulgarije, Duitsland, Estland, Frankrijk (incl. Corsica), Griekenland, Hongarije, Italië, Kroatië, Letland, Litouwen, Macedonië,

Oekraïne, Oostenrijk, Polen, Roemenië, Rusland (centraal gebiedsdeel), Rusland (noordelijk gebiedsdeel), Servië en Montenegro, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (Švihla 2008). Vázquez (2002) noemt ook nog Andorra en Finland, en geeft een verspreidingskaartje (waarop Finland overigens niet is aangeduid). De soort is dus wijd verbreid in Midden- en Oost-Europa en is in het mediterrane gebied beperkt tot de berggebieden (Vázquez 1997). België wordt dus niet genoemd. Fagot (2020) geeft de soort wel op van de Belgische provincie Luxemburg: in 1956 werd een enkel exemplaar verzameld in Villers-devant-Orval in het uiterste zuiden van België (leg. E. Derenne). In Duitsland is ze bekend uit diverse regio's: Bayern, Württemberg, Baden, Rheinhessen-Pfalz, Saarland, Sachsen, Hessen voor 1900 en Rheinland voor 1950 (Köhler & Klausnitzer 1998).

kader 1

Cantharidine

De naam Oedemeridae is afkomstig uit het Griekse 'oidos miros' en betekent 'gezwollen dijen' (Fadda 2016). Dit verwijst naar de verdikte dijen zoals die bij de mannetjes van sommige soorten voorkomen; deze dienen om de vrouwtjes tijdens de paring in bedwang te houden (Burrows 2020). De Nederlandse naam van de Oedemeridae is schijnboktorren: kennelijk lijken ze op boktorren (Cerambycidae). Een Engelse naam is 'false soldier beetles', schijnsoldaatjes dus. Het vervelende is dat ook de Omethidae 'false soldier beetles' worden genoemd, maar deze familie heeft geen vertegenwoordigers in Europa. Vanwege hun pollendieet worden Oedemeridae ook wel 'pollen beetles' genoemd, stuifmeelkevers. 'False blister beetles' is weer een andere Engelse naam voor de Oedemeridae, schijnoliekevers, of misschien beter, schijnblaarkevers. Oliekevers (Meloidae) worden in Nederland ook wel meiwormen genoemd: mei, want dat is de maand waarin ze met name actief zijn, en wormen, omdat de dekschilden verkort zijn waardoor het gesegmenteerde achterlijf zichtbaar is.

De naam 'false blister beetles' heeft niets te maken met een uiterlijke overeenkomst met de Meloidae. Net als bij de Meloidae, ook wel blaarkevers genoemd, bevat de lichaamsvloeistof van adulte kevers het giftige terpenoïde cantharidine (Frenzel & Dettner 1994, Marshall 2018). Deze stof speelt een rol bij de chemische verdediging van deze kevers en kan bij mensen allergische reacties op de huid veroorzaken (blaren trekken) (Ghoneim 2013). Cantharidine kan ook gebruikt worden als een seksueel stimulerend middel (afrodisiacum; denk aan de Spaanse vlieg *Lytta vesicatoria* (Linnaeus, 1758)). Cantharidine is dus toxisch voor vijanden, aan de andere kant trekt ze insecten

aan die zich vervolgens tegoed doen aan de kevers. Het zou te ver voeren om daar hier verder op in te gaan maar zie bijvoorbeeld Hashimoto & Hayashi 2014, Holz et al. 1994, Holz 1995 en Young 1984a, 1984b.

Cantharidine wordt alleen geproduceerd door vertegenwoordigers van de Meloidae en de Oedemeridae (Hashimoto & Hayashi 2014.). Bij verschillende soorten Meloidae wordt de stof gesynthetiseerd door de mannetjes en tijdens de copulatie overgedragen aan de vrouwtjes. Na de copulatie is het vrouwtje dus extra beschermd en de cantharidine wordt later opgenomen in de eieren (Carrel et al. 1986, Frenzel & Dettner 1994, Nikbakhtzade et al. 2007). Abtahi et al. (2012) schrijven zelfs dat de belangrijkste functie van cantharidine bestaat uit de bescherming van de eieren tegen predatoren. De concentratie van cantharidine is bij Oedemeridae veel lager dan bij Meloidae. Toch zijn er wel meldingen van blaarvorming na contact van bepaalde soorten met de menselijke huid (Young 1984a). En bij de Oedemeridae lijkt er geen overdracht te zijn van cantharidine van het mannetje naar het vrouwtje en wordt deze stof door beide seksen geproduceerd (Abtahi et al. 2012, Holz et al. 1994, Nikbakhtzadeh et al. 2012).

Ten slotte, de naam van de stof, cantharidine, doet vermoeden dat deze ook bij de Cantharidae (soldaatjes, week-schildkevers) aangetroffen wordt. Maar dit is niet zo en Percino-Daniel et al. (2013) leggen uit hoe het gekomen is dat soldaatjes Cantharidae genoemd worden en niet de oliekevers. Cantharidae doen wel aan chemische afweer, maar gebruiken daar andere stoffen voor, waar overigens weinig over bekend is (Durvaux et al. 2007).

Biologie

Anogcodes rufiventris is een eurytope soort en de larven zijn xylodetriticool en xylofaag, terwijl de imago's pollen eten (Böhme 2005). De volwassen kevers zijn dagactief en vliegen in de volle zon (Kubisz & Švihla 2013, eigen waarnemingen) en kunnen aangetroffen worden in weilanden, op open plekken in bossen en langs bosranden, tussen mei en september (Vázquez 2002).

De larven zijn gemeld van rot hout van naaldbomen: den *Pinus*, zilverspar *Abies* en spar *Picea* (Fadda 2016, Kubisz & Švihla 2013, Vázquez 2002). De dode stammen kunnen liggend of staand zijn maar met een grote diameter (Kubisz & Švihla 2013). Omdat de larven in hout boren dat zich in een vergevorderde verrottingsstaat bevindt, treedt er geen economische schade op (Vázquez 2002).

De adulten zijn polyfage polleneters en zijn verzameld van peen *Daucus* en linde *Tilia* (Vázquez 2002). In het algemeen hebben adulten van Oedemeridae een voorkeur voor bloemen met gemakkelijk bereikbare meeldraden, zoals Asteraceae, Apiaceae, Rosaceae, Cistaceae, Cruciferae, Cyperaceae, Poaceae, Dispsacaceae, Fagaceae en Plantaginaceae, en vanwege hun behaarde lichaam zouden ze goede bestuivers zijn (Vázquez 2002).

Lawrence & Ślipiński (2010) melden dat de stuifmeelende Oedemeridae de pollen bewaren in een krop. Ook Crowson (1981) en Vázquez (2002) noemen het bestaan van speciale aanpassingen in het spijsverteringsorgaan. Aan de oesophagus bevindt zich een zakvormige uitstulping. Hierin zouden de

pollenkorrels tot ontkieming komen waarbij de waterwerende pollenkorrelwand permeabel wordt en de inhoud bereikbaar wordt voor enzymen en verteerd kan worden.

Atanassova & Sivilov (2014) probeerden op grond van de pollenkorrels in de krop van Oedemeridae, de waardplanten te achterhalen van bepaalde soorten. Hun conclusie was dat Oedemeridae polyfage stuifmeeleters zijn. Ook *A. rufiventris* deed mee in hun onderzoek, maar er was slechts één exemplaar beschikbaar, dat bovendien een lege krop had.

Over de biologie van de Oedemeridae is veel gepubliceerd, met name vanwege de productie van een toxische stof als onderdeel van een chemische verdedigingsmechanisme: meer daarover in kader 1.

Discussie

Onze exemplaren van *A. rufiventris* zijn gevangen in een woonwijk, in twee opeenvolgende jaren. Voor zover we na konden gaan was er nergens in de directe omgeving rottend naaldbout aanwezig: het is dus een groot raadsel waar de larven zich hebben ontwikkeld. Gezien het voorkomen in Europa lijkt het erop dat het dichtstbijzijnde voorkomen op honderden kilometers afstand ligt van de vindplaats in Nederland. De grote vraag is hier dus of er sprake is van een spontaan gevestigde populatie, of dat deze soort op een of andere manier via transport van materiaal hier terecht is gekomen en dat we moeten spreken van een exoot.

De meeste exotische keversoorten met xylofage larven zijn via houttransporten ons land binnengekomen. Daarbij kan het gaan om boomstammen, bouwhout, houtsnippers, verpakingshout, brandhout, pallets etc. Maar transport van rottend hout komt volgens ons niet regelmatig voor. Ook de introductie van adulte kevers via transport van bloemen ligt niet voor de hand: de kevers zijn zeer vliegvlug en zullen zeker niet lang genoeg op hun voedselplanten verblijven om via deze een lange afstand af te leggen.

Het kan ook nog zijn dat Zoetermeer niet de enige plaats is waar deze soort voorkomt. De kevers zijn niet gemakkelijk te herkennen in het veld: alle exemplaren werden in de vlucht verzameld en we zagen ze vrijwel niet op bloemen zitten. De soort zou zich op meer plaatsen in Nederland gevestigd kunnen hebben, en dat niet per se in het stedelijk gebied, maar over het hoofd gezien zijn. Kortom, de herkomst van de populatie is een raadsel: versleping door de mens is onwaarschijnlijk maar niet uit te sluiten. Nederland is in elk geval weer een kever rijk.

Literatuur

- Abtahi SM, Nikbakhtzadeh MR, Vatandoost H, Mehdinia A, Rahimi-Foroshani A & Shayeghi M 2012. Quantitative characterization of cantharidin in the false blister beetle, *Oedemera podagrariae ventralis*, of the southern slopes of Mount Elborz, Iran. *Journal of Insect Science* 12: 1-5.
- Atanassova J & Sivilov O 2014. Pollen analysis of the crop contents of adult Oedemeridae (Coleoptera) in Bulgaria. *European Journal of Entomology* 111: 588-593.
- Barševskis A 2009. Materials on fauna of Oedemeridae (Hexapoda: Coleoptera) in Latvia 1. *Oedemera subrobusta* (Nakane, 1954) & *Oedemera lurida* (Marsham, 1802). *Baltic Journal of Coleopterology* 9: 139-150.
- Böhme J 2005. Die Käfer Mitteleuropas, Band K: Katalog (Faunistischer Übersicht). Spektrum Verlag.
- Brakman PJ 1966. Lijst van Coleoptera uit Nederland en het omliggende gebied. Monografieën van de Nederlandse Entomologische Vereniging 2: i-x, 1-129.
- Burrows M 2020. Do the enlarged hind legs of male thick-legged flower beetles contribute to take-off or mating? *Journal of Experimental Biology* 223: 1-12.
- Carrel JE, Doom JP & McCormick JP 1986. Identification of cantharidin in false blister beetles (Coleoptera, Oedemeridae) from Florida. *Journal of Chemical Ecology* 12: 741-747.
- Crowson RA 1981. The biology of the Coleoptera. Academic Press.
- Durvaux C, Laurent P, Daloze D, Braekman J-C, Lupoli R, Dimarcq J-L & Pasteels J 2007. A new diterpene enone from the soldier beetle *Cantharis livida* (Coleoptera: Cantharidae). *Arkivoc* 10: 5-9.
- Ghoneim KS 2013. Human dermatosis caused by vesicating beetle products (Insecta), cantharidin and pederin: An overview. *World Journal of Medicine and Medical Science* 1: 1-26.
- Fadda S 2016 Les Oedemeridae Latreille, 1810 de la faune de France: clé de détermination et éléments d'écologie et de biologie (Coleoptera Tenebrionoidea). *L'Entomologiste* 72: 141-55.
- Fagot J 2020. Catalogue commenté des Oedemeridae Latreille 1810 (Coleoptera Tenebrionoidea) de Belgique. *Entomologie faunistique-Faunistic Entomology*: 73: 57-69.
- Frenzel M & Dettner K 1994. Quantification of cantharidin in canthariphilous Ceratopogonidae (Diptera), Anthomyiidae (Diptera) and cantharidin-producing Oedemeridae (Coleoptera). *Journal of Chemical Ecology* 20: 1795-1812.
- Hashimoto K & Hayashi F 2014. Cantharidin world in nature: a concealed arthropod assemblage with interactions via the terpenoid cantharidin. *Entomological Science* 17: 388-395.
- Holz C 1995. Die Bedeutung des Naturstoffs Cantharidin bei dem Feuerkäfer *Schizotus pectinicornis* (Pyrochroidae). *Verhandlungen Westdeutscher Entomologentag Düsseldorf 1994*: 73-78.
- Holz C, Streil G, Dettner K, Düttemeyer J & Boland W 1994. Intersexual transfer of a toxic terpenoid during copulation and its paternal allocation to developmental stages: quantification of cantharidin in cantharidin-producing oedemerids (Coleoptera: Oedemeridae) and canthariphilous pyrochroids (Coleoptera: Pyrochroidae). *Zeitschrift für Naturforschung* 49:c 856-864.
- Kaszab Z 1969. Familie Oedemeridae. In: Die Käfer Mitteleuropas, Band 8, Teredilia, Heteromera, Lamellicornia (Freude H, Harde KW & Lohse GA eds): 70-92. Goecke & Evers.
- Köhler F & Klausnitzer B (red.) 1998. Verzeichnis der Käfer Deutschlands. *Entomologische Nachrichten und Berichte, Beiheft 4*: [i-ii], 1-185.
- Kubisz D & Švihla V 2013. Coleoptera: Oedemeridae. *Folia Heyrovskyana, series B* 17: 1-12.
- Lawrence JF & Ślipiński A 2010. Oedemeridae. In: *Handbook of Zoology, Coleoptera, Beetles, Vol. 2: Morphology and Systematics (Elateroidea, Bostrichiformia, Cucujiformia partim)* (Leschen RAB, Beutel RG & Lawrence JF eds): 674-681. De Gruyter.
- Marshall SA 2018. Beetles: The natural history and diversity of Coleoptera. Richmond Hill.
- Nikbakhtzadeh MR, Dettner K, Boland W, Gäde G & Dötterl S 2007. Intraspecific transfer of cantharidin within selected members of the family Meloidae (Insecta: Coleoptera). *Journal of Insect Physiology* 53: 890-899.
- Nikbakhtzadeh M, Vahedi M, Vatandoost H & Mehdinia A 2012. Origin, transfer and distribution of cantharidin-related compounds in the blister beetle *Hycleus scabiosae*. *Journal of Venomous Animals and Toxins including Tropical Diseases* 18: 88-96.
- Percino-Daniel N, Buckley D & García-París M 2013. Pharmacological properties of blister beetles (Coleoptera: Meloidae) promoted their integration into the cultural heritage of native rural Spain as inferred by vernacular names diversity, traditions, and mitochondrial DNA. *Journal of Ethnopharmacology* 147: 570-583.
- Švihla V 2008. Family Oedemeridae Latreille, 1810. In: *Catalogue of Palaearctic Coleoptera, Volume 5, Tenebrionoidea* (Löbl I & Smetana A. eds): 353-369. Apollo Books.
- Teunissen APJA 2010. Oedemeridae – schijnboktorren. In: *Catalogus van de Nederlandse kevers* (Vorst O, Alders K, Beenen R, Cuppen J, Drost B Edzes H, Felix R, Heijerman Th, Huijbregts H, Muilwijk J, De Oude J, Van de Sande C, Teunissen D, Tiemersma S & Winkelman J): 141-142. Monografieën van de Nederlandse Entomologische Vereniging 11.
- Vázquez XA 1997. Los *Anogcodes* Dejean, 1834 (Coleoptera: Oedemeridae) iberobaleares. *Boletín Asociación española de Entomología* 21: 147-163.
- Vázquez XA 2002. European Fauna of Oedemeridae: Coleoptera. Argania editio.
- Young DK 1984a. Cantharidin and insects: an historical review. *The Great Lakes Entomologist* 17: 187-194.
- Young DK 1984b. Field records and observations of insects associated with cantharidin. *The Great Lakes Entomologist* 17: 195-199.

Geaccepteerd: 6 december 2021

Summary

***Anogcodes rufiventris*, a new species of false blister beetle for the Dutch fauna (Coleoptera: Oedemeridae)**

In May 2020, *Anogcodes rufiventris* (Scopoli, 1763) was discovered in a residential area of Zoetermeer (The Netherlands, province of Zuid-Holland). Also in June 2020 and May and June 2021, many specimens of this species were observed and collected at the same location. The species was not reported for the Netherlands before. Most specimens collected appeared to be males, females being much rarer. The specimens were seen flying in the full sun, over flowers of firethorn *Pyracantha* (Rosaceae) and lilac *Syringa* (Oleaceae). The adults are polyphagous pollen feeders and larvae are reported from rotten wood of coniferous trees. However, we searched the area and found no dead coniferous wood anywhere. *Anogcodes rufiventris* is native mainly in central and eastern Europe and the closest occurrence is probably several hundred kilometers away from our site. It does not seem likely that the species arrived in our country via transport of material, although we cannot exclude that either. So it remains a great mystery how this species ended up in a residential area of Zoetermeer.

Theodoor Heijerman

Wageningen

theodoor.heijerman@weevil.demon.nl

Arno van Berge Henegouwen

Zoetermeer